

Sygn. akt: III U 1012/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania K. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13 czerwca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 15 kwietnia 2013r. do 30 czerwca 2014r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 1012/13

UZASADNIENIE

K. T. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13.06.2013r., znak: (...), domagając się przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczona K. T. została uznana przez lekarza orzecznika ZUS za częściowo niezdolną do pracy do 31.05.2014r., a niezdolność ta powstała 15.04.2013r. W dniu 13.05.2013r. Z-ca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia. Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) ustaliła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy. Wobec powyższego I/ZUS decyzją z dnia 13.06.2013r. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

K. T. (ur. (...)) w dniu 09.04.2013r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w P. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy odwołująca skierowana została na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej ustalił w orzeczeniu z dnia 11.05.2013r., że jest ona częściowo niezdolna do pracy do dnia 31.05.2014r., a niezdolność ta powstała w dniu 15.04.2013r.

W dniu 13.05.2013r. Z-ca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika ZUS badającego ubezpieczoną do Komisji Lekarskiej ZUS.

Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) po analizie całości zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej oraz po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonej w swoim orzeczeniu z dnia 06.06.2013r. również ustaliła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 13.06.2013r. odmówił K. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że ubezpieczona udowodniła okres zatrudnienia wynoszący łącznie 35 lat, 2 miesiące i 17 dni, tj. 34 lata, 5 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych.

Od decyzji z dnia 13.06.2013r. K. T. złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. T. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu jest decyzja ZUS z dnia 13.06.2013r. Decyzją tą organ rentowy odmówił odwołującej się K. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013, poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Stosownie do treści art. 58 ust. 1 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Według ust. 2 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Według ust. 3, jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe.

Ust. 4 stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania K. T. było ustalenie, czy jest ona niezdolna do pracy, czy jest to niezdolność całkowita, czy częściowa, oraz kiedy powstała i jaki jest przewidywany okres jej trwania.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy z zakresu: kardiologii, ortopedii i neurologii.

Należy w tym miejscu wskazać, że odwołującą się K. T. w dniu 31.08.2013r., tj. w dniu badania, złożyła dokumentację medyczną z (...) Szpitala (...) w B., która zawiera protokół zabiegu ablacji podłoża PVC/VT i kartę informacyjną, z której wynika, że rozpoznano u niej komorowe zaburzenia rytmu serca, nadciśnienie tętnicze, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc i hipercholesterolemię (k. 14 a.s.).

Biegli sądowi z zakresu: kardiologii D. K., ortopedii C. K., neurologii T. P. po przeprowadzeniu badania w dniu 31.08.2013r. u K. T. rozpoznali: komorowe zaburzenia rytmu serca leczone ablacją RF 21.06.2013r., nadciśnienie tętnicze drugiego stopnia, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, stan po przebyłym udarze niedokrwiennym mózgu w 2011r., stan po przebyłym zakrzepowym zapaleniu żył głębokich podudzia prawego, stan po cholecystektomii w 2009r., zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa L/S i szyjnego bez objawów korzeniowych i ubytkowych.

Zdaniem lekarzy, schorzenia zawarte w rozpoznaniu czynią badaną okresowo niezdolną do pracy. Niezdolność trwa od dnia 15.04.2013r. do dnia 30.06.2014r.

W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że badana, z wieloletnim wywiadem nadciśnienia tętniczego ma duże wahania ciśnienia mimo systematycznego leczenia hipotensyjnego. W 2011 r. wysokim wartościom ciśnienia tętniczego towarzyszyły objawy neurologiczne - zaburzenia czucia lewej połowy ciała. Na podstawie obrazu klinicznego i badań dodatkowych rozpoznano udar mózgu niedokrwienny. Badana od wielu lat miała liczne komorowe zaburzenia rytmu. Ze względu na objawową arytmie komorową - bóle dławicowe, zasłabnięcia towarzyszące kołataniom serca w czerwcu 2013 r. wykonano ablację podłoża arytmii. Ze względu na małą częstotliwość arytmii w trakcie zabiegu trudna była ocena skuteczności zabiegu. Przy nawrocie arytmii do rozważenia ponowna próba ablacji z użyciem systemu elektroanatomicznego. Mimo iż po zabiegu badana czuje się lepiej, nadal pojawiają się kołatania serca, zmniejszona

tolerancję wysiłku. Badana od wielu lat jest leczona także z powodu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, systematycznie przyjmuje wziewne leki; mimo to występują okresowo zaostrzenia. Ze względu na niepewny dalszy przebieg schorzeń oraz zgłaszane dolegliwości należy uznać, że badana ma ograniczoną sprawność psychofizyczną i czasowo jest częściowo niezdolna do pracy zarobkowej (k. 16 – 18 a.s.).

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń. W piśmie z dnia 20.11.2013r. Przewodniczący Komisji Lekarskiej przy II Oddziale ZUS w W. wskazał, że w sprawie zaszyły nowe okoliczności, bowiem w dniu 21.06.2013r. wykonano ablację z powodu zaburzeń rytmu (k. 34 a.s.).

Zdaniem Sądu, opinia wydana przez biegłych sądowych z zakresu: kardiologii D. K., ortopedii C. K. i neurologii T. P. może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Została wydana przez lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej jednostek chorobowych. Biegli sądowi dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, w tym złożonej w dniu 31.08.2013r. przez odwołującą się, przeprowadzili wywiad oraz badania. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Wobec w/w wyników badania przedmiotowego należy zdaniem Sądu podzielić ustalenia biegłych sądowych o dacie powstania i istnienia niezdolności do pracy, tym bardziej, że żadna ze stron nie wniosła do w/w opinii zastrzeżeń.

Należy wskazać, że poza sporem było to, że odwołująca się spełnia pozostałe przesłanki niezbędne do uzyskania prawa do renty: udowodniła okres zatrudnienia wynoszący łącznie 35 lat, 2 miesiące i 17 dni, zatrudnienie było na dzień 24.03.2013r., a do czerwca 2013r. odwołująca się pozostawała w zatrudnieniu.

Z tych względów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 15.04.2013 r. do dnia 30.06.2014r. O powyższym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie, czy stan zdrowia odwołującej się uprawnia ją do prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie Sądu ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie w/w okoliczności w toku postępowania przed tym organem, gdyż dopiero w postępowaniu przed Sądem odwołująca się złożyła dokumentację dotyczącą zabiegu ablacji, co pozwoliło lekarzom dokonać oceny aktualnego stanu zdrowia.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.